

Pääsiäiskanoni

Runoillut pyhä Johannes Damaskolainen.
Ensimmäinen sävelmäjako.

Ensimmäinen veisu

Vakiintunut sävelmä,
toimittanut Jopi Harri

Y - lös - nou - se - mi - sen päi - vä! Ih - mi - set, kir - kas - tu - kaam - me! Nyt on pää - si - äi - nen!

Her - ran pää - si - äi - nen! Sil - lä Kris - tus, mei - dän Ju - ma - lam - me saat - toi kuo - le - mas - ta

e - lä - mään ja maas - ta tai - vaa - seen mei - dät, jot - ka voit - to - virt - tä vei - saam - me.

Kris - tus nou - si kuol - leis - ta. Puh - dis - ta - kaam - me tun - teet, niin me nä - em - me

Kris - tuk - sen sä - tei - le - vän ylönousemisensa lähestymättömässä va - los - sa ja voit - to - virt - tä

vei - sa - tes - sam - me me Hä - nel - tä sel - vä - s - ti kuu - lem - me ter - veh - dyk - sen: I - loit - kaa!

Kris-tus nou - si kuol-leis-ta! Tai-vaat oi-kein rie-muit-koot, maa i-loit-koon

ja ko-ko maa - il-ma, nä-ky-väi-nen se-kä nä-ky-mä-tön, viet-tä-köön juh-laa,

Kolmesti
sillä Kristus - iankaikkinen ilo - nousi y-lös kuol-leis-ta. Kris-tus nou-si kuol-leis-ta,

kuo - le - mal-laan kuo - le - man voit - ti ja haudoissa oleville e - lä - män an - toi!

*Ennen kolminkertaista troparia irmossi katabasina, ilman liitelauselmaa.
Kolminkertaisen troparin jälkeen pieni ektenia.*

Kolmas veisu

Tul - kaa, juo-kaam-me uut - ta juo-maa, ih-meel-li - ses - ti vuo-da - tet - tu - a

ei he-del-mät - tö - mäs - tä kal - li - os - ta, vaan Kris-tuk - sen hau - das - ta,

josta on kuolemattomuuden läh - de vir - ran - nut. Kris - tus on mei - dän voi - mam - me.

Kris - tus nou - si kuol - leis - ta! Nyt on kaik - ki täyn - nä va - lo - a: tai - vas ja maa,

kuin myöskin ne, jotka maan al - la o - vat. Viettäköön siis koko luo - ma - kun - ta

juh - lal - li - ses - ti Kristuksen y - lös - nou - se - mis - ta, joka on sille vahvaksi pe - rus - tuk - sek - si

tul - lut. Kris - tus nou - si kuol - leis - ta! Ei - len Si - nun kans - sa - si mi - nut

hau - dat - tiin, oi Kris - tus; tä - nään mi - nut he - rä - tet - tiin kuol - leis - ta

Si - nun, Y - lös - nous - seen, kans - sa; ei - len mi - nut kans - sa - si ris - tiin - nau - lit - tiin,

nyt Si-nä it-se, oi Va-pah-ta-ja, saa-ta mi-nut kun-ni-aa-si Si-nun val-ta-kun-nas-sa-si!

Kolmesti

Kris-tus nou-si kuol-leis-ta, kuo-le-mal-laan kuo-le-man voit-ti ja haudoissa oleville

e - lä-män an - toi!

*Ennen kolminkertaista troparia irmossi katabasina, ilman liitelauselmaa.
Kolminkertaisen troparin jälkeen pieni ektenia.
Sitten hypakoe (tavan mukaan se lauletaan kahdeksannella sävelmällä).
Hypakoen jälkeen lukukappale pyhän Gregorios Teologin mukaan.*

Hypakoe (4. säv.):

Naiset, jotka Marian kanssa olivat, | ennättivät ennen aamua haudalle | ja näkivät kiven siitä pois vieritetyn, | kuulivat enkelin sanovan: | Miksi te iankaikkisessa valkeudessa olevaa | etsitte kuolleitten joukosta niinkuin ihmistä? | Katsokaa käärinliinoja. | Menkää kiireesti ja julistakaa maailmalle, | että Herra on ylösnoussut ja kuoleman kuolettanut, || sillä Hän on Jumalan Poika, Jumalan, joka pelastaa ihmisuvun.

Neljäs veisu

Ha-ba-kuk, jo-ka saar-na-si Ju-ma-las-ta, sei-so-koon kans - sam-me val-veil-la

ju-ma-lal-li-sel-la var-ti-ol-la ja o-soit-ta-koon va-loi-san en-ke-lin,

jo-ka suu-rel-la ää-nel-lä ju-lis-taa: nyt on maa-il-mal-le pe-las-tus tul-lut;

sil - lä Kris-tus, ol - len kaik - ki - voi - mal - li - nen, on nous - sut kuol - leis - ta.

Kris-tus nou - si kuol-leis - ta! Kris-tus, mei-dän Pää - si - äis - uh - rim - me,

il - mes - tyi mie - hen - puo - le - na, a - vat - tu - aan neit - seel - li - sen koh - dun;

Hän, ol - len tar - jot - tu ruu - ak - si, kut - sut - tiin Ka - rit - sak - si, ja ollen

saastaisuudesta osaton kut - sut - tiin vir - heet - tö - mäk - si, mut - ta ol - len to - ti - nen Ju - ma - la,

Hän kut - sut - tiin täy - del - li - sek - si. Kris - tus nou - si kuol - leis - ta!

Kristus, meidän ylistämämme kruu - nu, antoi itsensä ikäänkuin yk - si - vuo - ti - sen ka - rit - san

va-paa-eh-toi-ses-ti teu-raak-si, puhdistavaiseksi pääsiäisuhrik-si kaik-ki-en e-des-tä

ja on taas meil-le hau-das-ta koit-ta-nut Hän - van-hurs-kau-den i-ha-na Au-rin-ko.

Kris-tus nou - si kuol-leis-ta! Her-ran e - si - i - sä Daa-vid rie - mui - ten

hyppi kuvauksellisen arkin e - des - sä, mutta me, Jumalan py - hä kan - sa, näh-den

nämä kuvaukset to - teu - tu - nei - na, i - loit-kaam-me Ju - ma - lan hen - ges - sä;

sil - lä Kris - tus on y - lös - nous-sut, - Hän kaik - ki - voi - mal - li - nen.

Kolmesti

Kris - tus nou - si kuol - leis - ta, kuo - le - mal - laan kuo - le - man voit - ti

ja haudoissa oleville e - lä - män an - toi!

*Ennen kolminkertaista troparia irmossi katabasina, ilman liitelauselmaa.
Kolminkertaisen troparin jälkeen pieni ektenia.*

Viides veisu

Nous-kaam-me var-hain aa-mul-la ja yrttien sijaan kantakaamme Her-ral-le vei-su,

niin me saam-me näh-dä Kris-tuk-sen, van-hurs-kau-den Au-rin-gon, jos-ta e-lä-mä

kai-kil-le koit-taa. Kris-tus nou-si kuol-leis-ta! Oi Kris-tus! Tuo-ne-lan kah-lei-

siin tel-je-tyt, näh-ty-än-sä ää-ret-tö-män lau-pe-u-te-si rien-si-vät iloisin

askelin valkeutta koh-den ja ylistivät iankaikkis-ta Pää-si-äis-tä. Kris-tus nou-si

kuol-leis-ta! Läh-te-kääm-me lamput kädessä Kristus-ylkää vas-taan, jo-ka tu-lee u-los

hau-das-ta. Juhlivain enkeljoukko-jen kans-sa käykäämme viettämään pelastavaista Ju-ma-

Kolmesti

lan pää-si-äis-tä! Kris-tus nou-si kuol-leis-ta, kuo-le-mal-laan kuo-le-man voit-ti

ja haudoissa oleville e-lä-män an-toi.

*Ennen kolminkertaista troparia irmossi katabasina, ilman liitelauselmaa.
Kolminkertaisen troparin jälkeen pieni ektenia.*

Kuudes veisu

Si-nä, oi Kristus, astuit maan alimpiin paik-koi-hin ja särjit ikuiset teljet, joit-ten ta-ka-na

o-li-vat van-git, ja kolmantena päivänä, niinkuin Joonä valaska-las-ta, nou-sit y-lös hau-das-ta.

Kris-tus nou - si kuol-leis-ta! Si-nä, oi Kristus, et syntyessäsi turmellut Neitseeseen koh-tu-a,

nou-sit y-lös hau-das-ta säi-lyt-tä-en si-ne-tit rik - ko-mat-ta ja a-va-sit meil-le

pa-ra-tii-sin por - tit. Kris-tus nou - si kuol-leis-ta! Oi Va-pah-ta - ja - ni!

Si - nä, ollen Jumala, olet elävä ja teurastama - ton uh - ri! Sinä omasta tahdostasi toit

itsesi uh - rik-si I-säl-le, mut - ta noustuasi ylös haudasta, herätit kanssasi Aa - da - min

Kolmesti

ja ko-ko hä-nen su-kun-sa. Kris-tus nou-si kuol-leis-ta, kuo-le-mal-laan kuo-le-man voit-ti

ja haudoissa oleville e - lä - män an - toi!

Ennen kolminkertaista troparia irrossi katabasina, ilman liitelauselmia. Kolminkertaisen troparin jälkeen pieni ektenia. Sitten kontakki ja iikossi. Iikossin jälkeen synaksaari. Sitten "Nähtyämme Kristuksen ylösnousemisen" (kolmesti) ja "Jeesus nousi ylös haudasta" (kolmesti).

Kontakki, 8. säv.:

Sinä, oi Kuolematon, menit tosin alas hautaan | mutta Sinä myös helvetin voiman kukistit. | Sinä, Kristus Jumala, nousit voittajana ylös kuolleista, | mirhaatuoville naisille sanoit: Iloitkaa. | Apostoleillesi annoit rauhan || ja langenneille ylösnousemisen.

Ikossi, 8. säv.:

Mirhaatuovat naiset ikäänkuin etsien päivää | kiiruhtivat muinoin varhain aamulla hautaan laskeneen Aurin-
gon luo, | joka on ennen aurinkoa ollut, | ja sanoivat toisillensa: | Oi ystävät! Tulkaamme, voidelkaamme hy-
väntuoksuisilla voiteilla | elämänantavaa, mutta haudattua ruumista, | joka on langenneen ja haudassa makaa-
van Aadamin herättänyt. | Lähtekäämme kiireesti, niinkuin tietäjät, | ja kumartakaamme Häntä sekä tuokaam-
me Hänelle, | ei kapaloihin, vaan kuolinliinaan kääritylle lahjaksi yrtejä. | Itkekäämme ja huutakaamme: ||
Oi Herra, joka langenneille ylösnousemisen annat, herää ylös kuolleista!

6. säv.:

Nähtyämme Kristuksen ylösnousemisen | kumartakaamme pyhää Herraa Jeesusta, | ainoaa synnitöntä. | Sinun
ristillesi me kumarramme, oi Kristus, | ja Sinun pyhää ylösnousemistasi veisuilla ylistämme; | sillä Sinä olet
meidän Jumalamme; | paitsi Sinua emme toista tunne; | Sinun nimeäsi avuksi huudamme. | Tulkaa, kaikki us-
kovaiset, | kumartaen kunnioittakaamme Kristuksen pyhää ylösnousemista, | sillä katso, ristin kautta tuli ilo
kaikkeen maailmaan. | Kiittäen aina Herraa, | me veisuilla ylistämme Hänen ylösnousemistansa; | sillä kärsit-
tyänsä meidän edestämme ristin vaivat || Hän kuolemallansa kuoleman kukisti!

Jeesus nousi ylös haudasta, | niinkuin Hän sen edeltä ilmoitti, | ja antoi meille iankaikkisen elämän || sekä
teki meille suuren laupeuden.

Seitsemäs veisu

Hän, joka päästi nuorukaiset pät-sis-tä, tul-tu-an-sa ih-mi-sek-si, kär-sii niin-kuin kuo-

le-vai-nen ja kär-si-myk-sil-län-sä pu-kee kuo-le-vai-sen kuo-le-mat-to-muu-den kau-

ne-u-teen, Hän-i-si-en Ju-ma-la, ainoa ylistetty ja suu-res-ti kun-ni-oi-tet-tu!

Kris-tus nou-si kuol-leis-ta! Ju-ma-li-set nai-set kii-ruh-ti-vat luok-se-si, kan-ta-en

hy-vän-ha-jui-si-a voi-tei-ta, mut-ta sitä, jota he, vuodattaen kyöneleitä, etsivät

kuol-lee-na, he nyt ilolla kumarsivat e-lä-vä-nä Ju-ma-la-na, ja Sinun opetuslapsillesi,

oi Kris-tus, he il-moit-ti-vat sa-lai-sen pää-si-äi-sen. Kris-tus nou-si kuol-leis-ta!

Me vie-täm-me kuo-le-man kuo-let-ta-mi-sen, hel-ve-tin ku-kis-ta-mi-sen, i-an-

kaikkisen, uuden elämän alkamisen juh-laa; me riemuiten veisaamme ylistystä tämän kai-ken

Al-kuun-pa-ni-jal-le, i-si-en Ju-ma-lal-le, ai-no-al-le kii-te-tyl-le ja suu-res-ti

y-lis-te-tyl-le. Kris-tus nou-si kuol-leis-ta! Totisesti on pyhä ja juh-lai-sa

tä-mä pe-las-ta-vai-nen ja va-lo-a koit-ta-va yö, tämä ylösnousemuksen valoisan päi-vän

e-del-lä-kä-vi-jä, tä-mä yö, jona haudasta kaikille koit-ti lihaksi tullut iankaikki-nen

Kolmesti

Val-ke-us. Kris-tus nou-si kuol-leis-ta, kuo-le-mal-laan kuo-le-man voit-ti

ja haudoissa oleville e-lä-män an-toi!

*Ennen kolminkertaista troparia irmossi katabasina, ilman liitelauselmaa.
Kolminkertaisen troparin jälkeen pieni ektenia.*

Kahdeksas veisu

Tämä on valittu ja py-hä päi-vä, ainoa sabbattien ku-nin-gas ja her-ra, juh-li-en juh-la

ja rie-mu-jen rie-mu. Tä-nä päi-vä-nä kiit-tä-kääm-me Kris-tus-ta i-an-kaik-kis-ta!

Kris-tus nou - si kuol-leis-ta! Tul-kaam-me, nauttikaamme tänä siunattuna ylösnousemisen

päi-vä-nä uut-ta vii-ni-puun he-del-mää, ju-ma-lal-lis-ta rie-mu-a, Kris-tuk-sen

val-ta-kun-taa, y-lis-tys-tä vei-sa-ten Hä-nel-le, niinkuin Jumalalle i-an-kaik-ki-ses-ti!

Kris-tus nou - si kuol-leis-ta! Nos-ta silmäsi ja katso ympärillesi, Sii-on: sinun luoksesi

o - vat tul-leet lap-se-si, ikäänkuin jumalallisella valolla loistavat täh - det, län-nes-tä,

poh - joi-ses-ta, me-ren puo-lel-ta ja i-däs-tä ja kiittävät sinussa Kristusta i - an - kaik -

ki - ses - ti. Pyhä Kolminaisuus, meidän Ju - ma - lam - me, kun - ni - a ol - koon Si - nul - le!

Kaikkivaltias Isä ja Sana ja Hen-ki! Yksi kaikkein korkein ja ju-ma-lal-li-sin O-len-to

Kol-mes-sa Per-soo-nas-sa; Si-nuun me o-lem-me kas-te-tut ja Sinua ylistämme

Kolmesti

kaik-ki-na ai-koi-na! Kris-tus nou-si kuol-leis-ta, kuo-le-mal-laan kuo-le-man voit-ti

ja haudoissa oleville e-lä-män an-toi!

*Ennen kolminkertaista troparia irmossi katabasina, ilman liitelauselmaa.
Kolminkertaisen troparin jälkeen pieni ektenia.*

Yhdeksäs veisu

Mi-nun sie - lu-ni y-lis-tää kol-man-te-na päi-vä-nä hau-das-ta y-lös-nous-sut-ta

Kris-tus - ta, e - lä - män - an - ta - jaa! Lois-ta si - nä, uu - si Je - ru - sa - lem,

lois - ta kirk - kaal - la va - lol - la, sil - lä Her - ran kun - ni - a on y - lit - se - si pais - ta - nut.

Rie - mui - se nyt ja i - has - tu, Sii - on, ja Sinäkin, puhdas Jumalansynnyttäjä,

i - loit - se Sinun Synnyttämäsi y - lös - nou - se - mi - ses - ta! Kris - tus, uu - si Pää - si - äi - nen,

e - lä - vä uh - ri, Ju - ma - lan Ka - rit - sa ot - taa maa - il - man syn - nit.

Oi, kuin - ka ju - ma - lal - li - nen, kuin - ka ar - mas ja su - loi - nen on Si - nun ää - ne - si!

Sillä Sinä, oi Kristus, aina to - ti - nen, lu - pa - sit kans - sam - me ol - la maa - il - man

lop - puun as - ti; pi - tä - en tä - tä toi - vom - me ank - ku - ri - na, me, us - ko - vai - set, i - loit - sem - me.

Sä - tei - le - vä en - ke - li ju - lis - ti nai - sil - le: la - kat - kaa it - ke - mäs - tä,

sil - lä Kris - tus y - lös - nou - si. Oi Si - nä suuri pyhin Pääsiäiskaritsa, Kris - tus!

Oi Vii - sa - us, Ju - ma - lan Sa - na ja Voi - ma! Suo mei - dän tulla täydellisemmin o - sal -

li - sik - si Si - nus - ta val - ta - kun - ta - si il - lat - to - ma - na päi - vä - nä!

En - ke - li huu - si Ar - moi - te - tul - le: Puh - das Neit - syt, i - loit - se! Ja taas - kin sa - non Si - nul - le:

I - loit - se! Si - nun poi - ka - si nou - si kol - man - te - na päi - vä - nä hau - das - ta ja he - rät - ti

hau - dois - ta kuol - leet! Ih - mi - set, rie - muit - kaa! Lois - ta si - nä, uu - si Je - ru - sa - lem,

lois - ta kirk - kaal - la va - lol - la, sil - lä Her - ran kun - ni - a on y - lit - se - si pais - ta - nut.

Rie - muit - se nyt ja i - has - tu, Sii - on, ja Sinäkin, puhdas Jumalansynnyttäjä, i - loit - se

Kolmesti
Sinun Synnyttämäsi y - lös - nou - se - mi - ses - ta! Kris - tus nou - si kuol - leis - ta, kuo - le - mal - laan

kuo - le - man voit - ti ja haudoissa oleville e - lä - män an - toi!

Kanonin jälkeen pieni ektenia, eksapostilario, kiitospsalmit ja -stikiirat sekä pääsiäisstikiirat tavan mukaan. Sitten pyhän isämme Johannes Krysostomoksen pääsiäissaarna, tropari Krysostomokselle ja aamupalveluksen päätös.